

[Horn.]

trækkeri, vi har kendt under Krigen og tidligere. Jeg vil udtale Ønsket om, som jeg ogsaa sagde det engang i December, at vi kan sætte os om Forhandlingsbordet og naa til et Resultat, der tjener begge Parter, og som tjener vort Lands almindelige Anseelse.

Man kan fra Landbrugets Side paabe- raabe sig, at man normalt ikke lovgiver om Arbejdstiden; det gælder jo kun for Lær- linge og enkelte andre Omraader, at man har særlige Love om Arbejdstiden, men ellers er det ordnet ad Frivillighedens Vej. Jeg skal vel erkende, at jeg — og det gælder vist for alle Partier her i det høje Ting — helst saa, at det ordnedes Parterne imellem, og jeg ved, at netop i disse Dage føres der, som den foregaaende Taler ogsaa nævnte, Forhandlinger om at nedsætte Arbejdstiden i Landbruget. Jeg lagde nok Mærke til, at den højtærede Arbejds- og Socialminister bestemt afviste at være med til at gennem- føre dette Forslag, men jeg maa dog vist alligevel have Lov til at sige, at de, der nu forhandler i Organisationerne om dette Spørgsmaal, maa tage de Forhandlinger, der foregaar her, som et Udtryk for, at Befolkningen ønsker dette Forhold ordnet paa en rimelig Maade, for at den lille Gruppe af Samfundborgere, som det her drejer sig om, de daarligst stillede i vort Samfund, kan faa lige Arbejdsvilkaar og Arbejdsfor- hold med andre Borgere her i Landet. Saa- dan ser i alt Fald vort Parti paa det.

Jeg er klar over — det har vi erfaret —, at her er en lang og trang Vej fremad, men jeg kan ogsaa sige, at vi fra Arbejds- side, i hvert Fald fra mit Partis Side, ikke agter at opgive, før vi er naaet til Vejs Ende. Vi vil ikke alene stride os denne Vej igennem for de paagældende Arbejderses Skyld, men ogsaa for Erhvervets Skyld, for Produktio- nens Skyld, fordi den er livsnødvendig, og ogsaa for Nationens almindelige Anseelses Skyld. Vi vil arbejde med paa, at vort Land skal bevare det sociale Ansigt udadtil, som vi hidtil har været saa stolte af. Social- demokratiet er ikke interesseret i at demon- strere ved denne Lejlighed saa lidt som ved andre, men vi vil gaa ind i et sagligt Ar- bejde, en saglig Forhandling om dette Forslag, og jeg gentager, hvad jeg ofte har sagt: lad os nu se bort fra alle Fordomme og gaa til Forhandlingerne om dette Spørgs- maal og skabe en Ordning, som vi som Dan- ske kan være tilfredse med. Vi maa kunne naa til en Forstaaelse, som de har gjort i Sverige og andre Lande. Det kan ikke være rigtigt, at Danmark er standset og ikke vil gaa længere i Udviklingen. Vi maa

stadig se at komme videre, saa vi er paa Højde med andre.

Som jeg før sagde, saa jeg helst, at Parterne ad sædvanlig Vej bragte dette Forhold i Stand, men hvis det ikke sker, saa maa vi jo som i alle andre Forhold, hvor den svage Part ikke kan faa sine almindelige Borgerrettigheder respekteret, ad Lovgivningens Vej hjælpe den svage Part til hans Ret, og det maa ske ved en Lovgivning som denne, hvis ikke Parterne kommer os i Forkøbet og træffer en Ordning, saa Problemet løses af sig selv. Disse Be- tragninger maa ikke forstaas paa den Maa- de, at vi ønsker, at Sagen skal rulle stille videre, absolut ikke, men jeg har villet fremsætte disse Betragtninger for at appel- lere til de frie Forhandlinger Organisatio- nerne imellem, at de maa afsluttes med et Resultat.

Men dertil kommer, at Lovforslaget i den foreliggende Form ligesom Forslaget om Ferie jo ikke nær omfatter alle de Omraader, hvor der er Mangler at rette, og vi er fra vort Partis Side inde paa, at nu maa vi have rent Bord. Det kan ikke være saadan, at nu ordner vi det for Landbrugsarbejderne, og saa er der en Række Husassistenter og en Række Borgere inden for Hotel- og Restaurationsvirksomhederne og flere andre mindre Arbejdsomraader, som stadig lades tilbage. Nu maa der gøres rent Bord, for at vi kan faa alle løftet opad, og her er det, vi gerne vil have Lejlighed til i et Udvalg at drøfte alle disse Enkeltheder, saa vi faar Spørgsmaalet sagligt belyst, for at vi kan naa til et Resultat, som vi bagefter er til- fredse med, og saadan at vi kan klare os et Stykke frem i Tiden.

Med disse Bemærkninger tilsiger jeg mit Partis Medvirken til en saglig og vel- villig Behandling af det foreliggende Lov- forslag.

Hans Pinstrup: Hvis det foreliggende Lovforslags Titel skulde svare til dets Virk- ninger, saadan som Arbejdsmlighederne er i Dag, saa burde det hedde: Forslag til Formindskelse af Landbrugsproduktionen. Forslaget er meget overskueligt: Lovfæstet 8 Timers Arbejdsdag ved alt Landbrugs- arbejde for mandlige og kvindelige faste Medhjælpere samt for Daglejere og Hus- mænd. Arbejdstiden skal være effektiv og maa ikke overskrides. Den skal fastlægges mellem Kl. 7 Morgen og Kl. 18 Aften. Kræver Nødvendigheden Overarbejde, beta- leses Overarbejdstillæg. For Staldkarle og Fodermestre og kvindelige Medhjælpere kan Arbejdstiden dog omlægges, ligesom de paa